

ע"פ 20863/03/20 TEWELDABRHEN HAILESLESIE נגד שופרסל בע"מ

בית הדין הארצי לעבודה

עפ"ס 20863-03-20

ניתן ביום 25 מרץ 2020

המערער

TEWELDABRHEN HAILESLESIE

המשיבה

שופרסל בע"מ

פסק דין

הנשיאה ורדה וירט ליבנה

1. ערעור על החלטת מותב בית הדין האזורי לעבודה תל אביב (השופטת הבכירה עידית איצקוביץ; סע"ש 39996-08-18, מיום 5.3.2020) שלא לפסול עצמה מלדון בתביעתו של המערער, מר TEWELDABRHEN HAILESLESIE (להלן: **המערער**) כנגד המשיבה.

הרקע לערעור

2. ביום 28.6.2018 הגיש המערער באמצעות בא כוחו תביעה כנגד המשיבה לבית הדין האזורי לעבודה תל אביב במסגרתה עתר לפיצויים ולתשלומים שונים בגין עבודתו במשיבה כעובד ניקיון (להלן: **התביעה**).

3. כפי העולה מהחלטת בית הדין האזורי שביסוד ערעור זה, ביום 5.3.2020 במהלך דיון ההוכחות הביע מותב בית הדין האזורי דעתו על סיכויי התביעה לכאורה, והבהיר למערער כי אם לא יצליח להוכיח את תביעתו וזו תידחה, ישנה אפשרות כי יחויב בהוצאות לטובת המשיבה. אחר דברים אלו ביקש בא כוחו של המערער מראש מותב בית הדין האזורי, השופטת הבכירה עידית איצקוביץ, כי תפסול עצמה מלדון בתביעה (להלן: **בקשת הפסלות**).

4. לאחר שהמותב בבית הדין האזורי קיים התייעצות, הוחלט במעמד הדיון לדחות את בקשת הפסלות, מאחר שמטרת אמירותיו של בית הדין האזורי הייתה להבהיר למערער את המצב המשפטי ביחס לתביעתו אותה העת, וממילא אמירות אלו אינן בגדר החלטה מחייבת. יתר על כן הובהר למערער כי מאחר שטרם נשמעו החקירות המתכוננות לאותו דיון שביט הדין **"פתוח לאחר מכן להגיע לכל החלטה סבירה ומבוססת"**. על יסוד טעמים אלו נקבע כי בקשת הפסלות נדחת שכן **"לא קיים כל חשש למשוא פנים מטעם אף חברי המותב"**.

5. להשלמת התמונה יצוין כי לאחר מתן ההחלטה בבקשת הפסלות המשיך דיון ההוכחות והתקיימו החקירות

שנקבעו במסגרתו.

6. ביום 9.3.2020 הוגש הערעור שלפניי, במסגרתו טוען המערער כי עוד בתחילת דיון ההוכחות ביום 5.3.2020, משסירבה המשיבה להצעת פשרה מטעם בית הדין, אמרה השופטת הבכירה עידית איצקוביץ למערער שהיא ממליצה לו לסלק את תביעתו. מכאן לטענת המערער מתחייבת המסקנה כי דעתה של השופטת הבכירה איצקוביץ "ננעלה" עוד בטרם החל שלב הראיות. המערער מוסיף וטוען לעניין זה כי תוכן האמירות שנאמרו למערער מצד בית הדין האזורי מעיד שבית הדין האזורי גיבש דעתו בסוגיה המרכזית בה יש להכריע במסגרת התביעה- שאלת התקיימותם של יחסי עובד-מעסיק בין המערער למשיבים. לפיכך לשיטת המערער קיים חשש אובייקטיבי למשוא פנים וגיבוש דעה מוקדמת כנגדו מצד בית הדין האזורי.

7. במסגרת טענותיו של המערער גם ביקש בא כוחו להביע טרזניה על כך שהשופטת הבכירה עידית איצקוביץ "נוהגת לדחות תביעות" המוגשות על ידי משרדו, והביא מספר דוגמאות לתביעות כאלו.

דין והכרעה

8. לאחר שעיינתי בטענותיו של המערער ובכלל החומר שבפניי ובתיק התביעה בבית הדין האזורי, לא שוכנתי כי בנסיבות המתוארות יש כדי ליצור "**חשש ממשי למשוא פנים בניהול המשפט**" כאמור בסעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, החל בבית הדין לעבודה מכוח **סעיף 39א לחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969**. להלן יפורטו טעמיי בתמצית.

9. כלל הוא כי הוכחת עילת פסלות מחייבת ראיות משמעותיות, משום שהיא מטילה צל כבד על השופט ועל מערכת המשפט (ראו למשל: עפ"ס (ארצי) 31944-03-12 **מורגנשטיין - בנק המזרחי המאוחד בע"מ** (4.4.2012); עפ"ס (ארצי) 64532-01-20 **משה אביר - מדינת ישראל** (30.01.2020)). יובהר כי עילת הפסלות תיבחן באמת מידה אובייקטיבית ואין די בתחושתם של בעלי הדין ובאי כוחם או בהשקפתם הסובייקטיבית (ראו: עפ"ס (ארצי) 57019-01-11 **חן - בן עליזה חן ושות', משרד עורכי דין** (21.2.2011) וההפניות שם; להלן: עניין **חן**). יתר על כן, השופט היושב בדין מוחזק כשופט מקצועי ומיומן, אשר ביכולתו לבחון את העניינים הנדונים לפניו במקצועיות וללא משוא פנים. לפיכך ינתן משקל רב לעמדת השופט או השופטת הדנים בהליך בכל הקשור להתקיימות עילת פסלות, וערכאת הערעור לא תתערב בשיקול דעתם אלא במקרים קיצוניים בלבד (ראו למשל: עפ"ס (ארצי) 16943-11-11 **חברה ישראלית למובילים בע"מ - מאירי** (26.1.2012)).

10. במקרה שלפניי, לא מצאתי בטענותיו של המערער כל עילה להתערבות בהחלטתה של השופטת הבכירה עידית איצקוביץ בבקשת הפסלות, ולא מצאתי כל פגם באופן בו נוהל דיון ההוכחות בבית הדין האזורי. ונד"ק: הלכה היא כי גם בראשית דיון ההוכחות ועל יסוד החומר הקיים בתיק בשלב זה בלבד, רשאי בית הדין לפנות אל הצדדים להליך ולהציג בפניהם את הקשיים העולים מטענותיהם וראיותיהם, וזאת במטרה לקדם את ההליך. אמירות בית הדין האזורי על המצב המשפטי באותה העת אין בהן כשלעצמן כדי להעיד על פגם בניהול ההליך, ובוודאי שהן אינן מהוות עילה לפסלות שופט (ראו: עפ"ס (ארצי) 42070-12-19 **אקדמיית אלקאסמי - פרופ' ח'אלד עראר** (14.01.2020)).

11. בנוסף, הלכה היא כי "**ככלל, באמירות לכאוריות במסגרת החלטת ביניים אין כדי ללמד כי דעתו של**

בית הדין ננעלה וכי אין בידי מי מהצדדים לשכנע את בית הדין בעניין שבלב המחלוקת בתובענה העיקרית" (ראו:עניין חן; עפ"ס 10808-12-10 מזל עובד - מדינת ישראל, משרד החינוך (21.12.2010)). אף המערער בעצמו, בכתב הערעור שהגיש, טוען כי **"התבטאות שופט בעל פה או בהחלטה, אפילו אינה מוצלחת, כשלעצמה, אינה מהווה עילה לפסילתו. שופט יפסל רק כאשר יוכח כי יש בהתבטאותו כלפי בעל דין משום גיבוש עמדה סופית היוצרת חשש ממשי למשוא פנים באופן המייתר את המשך המשפט בפניו"** (סעיף 27 לכתב הערעור).

12. בענייננו, כפי העולה מפרוטוקול דיון ההוכחות מיום 5.3.2020, הרי שלמערער ולבא כוחו הובהר כי במצב הדברים באותה עת, התביעה מגלה קשיים רבים וסיכוייה אינם גבוהים. יתרה מכך, מצאתי כי בית הדין האזורי דווקא נהג בהגינות כלפי המערער - שהוא עובד זר שאינו בהכרח מצוי באופן התנהלותם של הליכים משפטיים - עת הציג בפניו את המצב לאשורו, לפיו דחיית התביעה לאחר מיצוי ההליך במלואו ובהתאם לנהוג, טומנת בחובה סיכון שהוא יחויב בהוצאות בהן יאלץ לשאת בעצמו.

13. עוד נמצא כי באמירות בית הדין האזורי במהלך הדיון האמור אין כל קביעה פוזיטיבית המקבלת, ככתבה וכלשונה, איזה מטענותיה של המשיבה. יתר על כן, אין באמירותיו של בית הדין האזורי כל דחייה מפורשת של טענה מטענותיו של המערער. מכל מקום, בית הדין האזורי הקפיד להדגיש כי דעתו אינה ננעלה וכי בית הדין האזורי נכון גם להגיע **"לכל החלטה סבירה ומבוססת"** בעניינו של המערער.

14. בטרם חתימה אעיר כי חלק מטענותיו של בא כוח המערער אינן ראויות כלל להישמע, מפאת הלשון בה הוא נוקט בא כלפי העומדת בראש המותב שדן בתביעת המערער. תחושתו הסובייקטיבית של בא כוח המערער אינה רלבנטית לצורך הליך זה, ומכל מקום הובהר לעיל כי עילת הפסלות מטילה צל כבד על השופטת אישית ועל מערכת השפיטה. לפיכך, הראיות שיש להביא לשם הוכחת קיומה חייבות להיות משמעותיות ואין ספק כי חשדות, תחושות סובייקטיביות והשערות הנעדרים כל בסיס עובדתי מעבר לאמירתם, אינם רלבנטיים ואינם יכולים לשמש בסיס לטענת פסלות (ראו: יגאל מרזל **דיני פסלות שופט** 84-85 (2006)).

15. אשר על כן, לא מצאתי בטענות המערער כל עילה לפסילת המותב שכן הן אינן מצביעות על כל חשש ממשי למשוא פנים בניהול התביעה בבית הדין האזורי תל אביב. יוצא מכך כי נסיבות העניין אינן באות בגדר המקרים החריגים בהם ערכאת הערעור תתערב בהחלטתה של השופטת, הסבורה כי בידה לנהל את ההליך באובייקטיביות.

16. **סוף דבר** - הערעור נדחה. משלא הוגשה תגובת המשיבה, אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ט אדר תש"פ
(25 מרץ 2020), בהעדר
הצדדים ושלח אליהם.
ורדה וירט-ליבנה,
נשיאה